

Gerda Møller (KF):

Selv om jeg gerne vil være kortfattet, vil jeg dog ikke være så kortfattet som den socialdemokratiske ordfører, for så kunne jeg bare have sagt: tiltrædes ikke. Jeg vil sige, at det konservative folkeparti har nøjagtig den samme stilling, som da vi tidligere behandlede forslaget. Vi synes, at forslaget lyder harmløst: at nedlægge de forskellige uddannelsesråd, som er oprettet ved lov, og føre dem over til nogle råd, som absolut ikke er oprettet ved lov, men vi mener, det betyder, at vi klipper tråden over til erhvervslivets indflydelse på uddannelserne, hvis man flytter indflydelsen bort fra de råd, som erhvervslivet har repræsentanter i, over til de råd, hvor der kun sidder ministerens håndplukkede rådgivere. Vi går heller ikke ind for den centralisering, som ligger i forslaget, fordi vi frygter en statslig styring af uddannelserne med de store bemyndigelser, der gives ministeren.

Vi har ikke noget imod, at ministeren forsøger at rationalisere også på dette område, men vi kan i høj grad have noget at indvende imod den stærke minister- og embedsmandsindflydelse på bekostning af det praktiske erhvervslivs organer, der ligger i forslaget. I øvrigt vil jeg henvise til, hvad vi sagde ved sidste behandling af dette forslag.

Ingolf Knudsen (CD):

Jeg skal gøre det kort ved at sige, at vi er forbeholdne over for forslaget. Vi føler, at der nok er visse områder, som vi bliver nødt til at kigge nøje på under udvalgsarbejdet, og det vil vi gerne være med til.

Alfred Andersen (SF):

Vi betragter lovforslaget som en ajourføring som følge af nedsættelsen af det centrale uddannelsesråd og en række sektorråd. Derfor kan vi tilslutte os de foreslåede ændringer.

Niels Helveg Petersen (RV):

Rationaliseringer er selvfølgelig af det gode og noget, det er svært at modsætte sig, men jeg tror ikke, den form for rationalisering, der her er fundet, er særlig heldig. Vi mener ikke, det er rigtigt at centralisere indflydelsen på uddannelsen så stærkt, som det vil ske ved, at det centrale uddannelsesråd får en endnu mere central placering.

Jeg vil gerne pege på en ting, som i denne sammenhæng er betænkelig, og som vi ikke er

særlig begejstrede for. Det er, at skiftende ministre har mulighed for at udskifte medlemmer af det centrale uddannelsesråd og derved komme til at præge de tanker, der gøres i det centrale uddannelsesråd, i takt med, at ministre udskiftes. Jeg ved, det er ikke nogen populær tanke hos visse medlemmer, der er til stede, men ikke desto mindre er det en realitet, at dette kan gøres, og at det rent faktisk også er blevet gjort, altså at man partipolitisk har foretaget en udskiftning af medlemmer af det centrale uddannelsesråd. Det er et af de forhold, der gør, at vi er kritiske over for lovforslaget.

Chr. Christensen (KrF):

I lovforslaget foreslås 7 uddannelsesråd nedlagt, og i bemærkningerne anføres, at de pågældende råds opgaver vil kunne varetages af uddannelsesrådet for de fortsatte skoleuddannelser eller af uddannelsesrådet for de videregående uddannelser eller af særligt nedsatte underudvalg m. v.

Dette forslag knytter sig jo i høj grad til det forslag om EFG-uddannelsen, vi lige har behandlet, med hensyn til styring af disse uddannelser. Ved førstebehandlingen af dette forslag i foregående samling udtrykte jeg stor skepsis over for forslaget om nedlæggelse af disse 7 råd, idet jeg var i tvivl om, hvorvidt det foreslåede styringssystem ville sikre erhvervene den nødvendige indflydelse og dermed fastholde disse erhvervsuddannelsers faglige sigte og niveau.

Denne skepsis har vi overført til det gennemførte forslag. Jeg ser meget gerne en forenkling af hele rådssystemet, og jeg mener også, at en del af disse opgaver naturligt kunne overdrages til forsøgsrådet for de erhvervsfaglige grunduddannelser. Men uddannelsesrådet for de fortsatte skoleuddannelser spænder jo over, skal vi sige, samtlige uddannelser for de 16-19-årige. Det er sammensat af personer, der i langt overvejende grad er knyttet til skolesystemet eller til stat og kommuner. Deres arbejdsopgaver spænder også meget bredere, og de er måske også af mere generel karakter. Men arbejdsmarkedets parter, som står med ansvaret ikke mindst for EFG-uddannelserne, er kun yderst beskedent repræsenteret i disse udvalg: så vidt jeg husker, er LO repræsenteret med 1 medlem og Dansk Arbejdsgiverforening med 1 medlem, det vil sige 2 ud af de omkring 20, der sidder i dette udvalg.

Jeg er derfor tilbøjelig til at betragte forsla-